

תשעה האורות שעומדים בולם במחשבה, שהוא אחד מהם ביחסון בולם לרדרך אחראיהם. בשעה שעומדים במחשבה ולא נרבקים ולא נודעים. ואלה לא עומדים לא רצון ולא במחשבה עליונה [עלויות]. תופסים בה ולא תופסים. באלה עומדים כל סודות האמונה וכל אותם האורות מפוד במחשבה העליונה [שלמה - ולמה] בולם נקרים אין סוף. עד כאן מגעים אורות ולא מגעים ולא נודעים.

אין כאן רצון ולא מחשבה.
 [א] בשמירה המחשבה ולא נודעת [ודין] ממי שמירה, אז מתלבשת ונסתורת לתוכה הבינה ומaira למי שמירה, ונכנים זה בזה, עד שכלם נכללים כאחד. ובסוד הקרבן בשעולה, הפל נקשר זה בזה ומאריך זה בזה. אז עומדים בולם בעלה, והמחשبة מתעשרה עם אין סוף. אותו האור שמוארת ממני המחשبة העליונה שלא נודעת בה כל נקרה אין סוף, וממנו נמצא ועומד ומאריך למי שמאריך וועל זה הפל עומד. אשר חילקם של הצדיקים בעולם הנה ובעולם הבא.

בא ראה, קץ כל בשר הזה, כמו שהקשר נמצוא למעלה בשמי, גם כאן למאה בחודה, ורצון להסתפק הפל למעלה ולמטה. והאם עומדת על ישראל ברואי. בא ראה, בכל ראש חדש כשבתוreshת הלבנה, נוננים לקץ כל בשר היה חלק אחד יותר על הקרבנות להתעסק בו וישמש בחלוקתו, ויהי צד של ישראל לבדם כדי שיתאחדו עם מלכם, וזהו השער, משום שהוא עיר, שהוא חלק עשו, שכתוב בו שהוא עיר, בראשית כי היה עשו אחיו איש

דקויימי בלהו במחשبة דאייה חד מנוייו בחושבנה בלהו לмерידת בתריהו בשעתה דקיימי במחשبة ולא מתדקון ולא ATIידע. ואלון לא קיימי לא ברעותה ולא במחשبة עלאה (נ"א לע"ז). תפסין בה ולא תפסין. באלון קיימי כל רזי דמיינוטה וכל אנון נהורי מרוזא במחשبة עלאה (ולתא ד"א ולתא) בלהו אקרזון אין סוף. עד הכא מטו נהורי ולא מטו ולא ATIידע. לאו הכא רעותה ולא מחשבה.

(בדין ד"א כי נהיר מחשبة ולא ATIידע (ידייע) ממאן דנהיר. פдин אתלבש ואסתים גו בינה ונHIR למאן דנהיר וاعיל דא בדא עד דהאכלילו בלהו בחדא. יברוזא דקרבנה כד סליק כלא ATKיש דא בדא ונHIR דא בדא. פדין קיימי בלהו בסליקו ומחשبة אתעטר באין סוף. ההוא נהירו דאתנHIR מגיה מחשبة עלאה דלא ATIידע בה כל אקרז און סוף. מגיה אשתחח וקיימת ונHIR למאן דנהיר ועל דא כלא קאים. זפאה חולקיהן דצדיקיא בעלה דין ובعلמא דאי. פדקה יאות.

חא חי, הא קץ כל בשר, כמה דקשורה אשתחח לעילא בחדו, אוף הכי נמי לסתא בחדותא. ורעותה לאסתפקא כלא לעילא ותטא. ואיפה קיימת עלייהו דישראל פדקה יאות.

חא חי, בכל רישי ירחא וירחא כד סיר Hera מתחדשא יהבין לייה להאי קץ כל בשר חולקא חד יתיר על קרבנין לאתעסקא ביה וישמש בחולקיה. ויהא טרא דישראל בלחוודיהו. בגין דיתא חדון במלכיהן, וכן אייה שעיר. בגין דאייה בחולקא דעתו דכתיב ביה שעיר (בראשית כי) הן עשו אחוי איש